

Arrest

nr. 137 367 van 27 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E.DUFFELEER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 17 december 2007 het Rijk binnen en diende op 10 september 2014 een asielaanvraag in. Op 15 oktober 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een Armeens christen te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit Avzeruk (Dohuk), Noord-Irak. Daar uw ouders wilden vermijden dat u, uw broers en zus, problemen zou krijgen met moslims, zouden jullie nooit naar school geweest zijn. Uw ouders zouden daarentegen een privéleraar hebben gezocht die jullie thuis les gaf. U zou ook zelden uw dorp hebben verlaten. Enkel op zondag zou u met uw ouders naar de kerk zijn gegaan. Aanvankelijk zouden jullie hiervoor elke zondag naar Zakho zijn gegaan omdat er in het dorp geen kerk was. Vanaf 2003 zouden jullie ook in het dorp een eigen kerk gehad hebben. Op een dag in 2007 zou uw broer S. (...) thuis zijn komen melden dat hij met een vriend ergens naartoe ging waarna zij met de wagen zijn vertrokken. U heeft geen idee waar hij naartoe ging en waarom. Diezelfde avond zouden onbekenden in uniform - u zou van uw moeder vernomen hebben het om soldaten ging - bij jullie thuis naar uw broer zijn komen vragen. Toen ze vernamen dat uw broer niet thuis was, zouden ze uw vader M. S. Y. (...) (OV 6.066.844 en CG 07/11778BY) hebben meegenomen naar buiten. Uw vader zou toen heel hard geslagen zijn. Vervolgens zouden de onbekenden vertrokken zijn en uw vader daar hebben laten liggen. In de daaropvolgende periode zouden jullie nog meermaals dergelijke bezoeken hebben gekregen. Uw vader zou hierbij telkens hardhandig zijn aangepakt. Na enige tijd, u heeft geen enkel idee wanneer, zou uw vader beslist hebben dat jullie zouden vertrekken. Uw vader zou op verschillende plaatsen naar uw broer geïnformeerd hebben, doch tevergeefs. Jullie zouden ook zelf geen enkel nieuws meer hebben gehad van uw broer S. (...) sinds de dag dat hij thuis met een vriend was vertrokken. Uw moeder G. S. G. (...) (OV 6.066. 844 en CG 07/11778Y) zou als eerste vertrokken zijn, samen met uw broer M. Y. H. (...) (OV 6.262.758 en CG 08/13005Z) en naar België zijn gereisd. Uw moeder diende op 2 april 2007 een eerste asielaanvraag in. Uzelf zou ondertussen met uw zus A. (...) en uw vader ergens zijn ondergedoken in afwachting van jullie vlucht. Vervolgens zou ook uw vader Irak zijn ontvlucht en naar België zijn gereisd waar hij op 20 augustus 2007 een eerste asielaanvraag indiende. Samen met andere vluchtelingen zouden uiteindelijk ook u en uw zus Irak zijn uitgereisd en naar Turkije zijn gegaan. In Turkije zou A. (...) een jongen hebben leren kennen. Ze zou met hem zijn meegegaan en u hebben achtergelaten. Uiteindelijk zou u, via uw vader die uw reis regelde vanuit België, per vrachtwagen ook naar België zijn overgebracht. U zou op 17 december 2007 in België zijn aangekomen. U was toen nog minderjarig en werd aldus bijgeschreven op de bijlage 26 van uw moeder.

In het kader van de eerste asielaanvraag van uw moeder had de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen ondertussen op 7 augustus 2007 besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat, gezien haar gebrekkige verklaringen en vage kennis, geen enkel geloof kon worden gehecht aan haar Iraakse nationaliteit en haar afkomst uit Irak. De door uw moeder voorgelegde documenten, i.c. een huwelijksakte en nationaliteitsbewijs, waren niet van die aard om hier een ander licht op te werpen. Uw moeder diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) doch deze bevestigde in haar arrest van 14 november 2007 de weigeringsbeslissing van het CGVS. Het daaropvolgende beroep bij de Raad van State (RvSt) werd op 17 januari 2008 verworpen. In het kader van uw vaders eerste asielaanvraag had de Commissaris-generaal op 19 november 2007 ondertussen eveneens besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien geen geloof kon worden gehecht aan zijn recente herkomst uit Irak. De documenten die hij ter staving van zijn asielrelaas voorlegde, i.c. een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs, waren ook niet in staat deze motivering om te vormen. Op 19 maart 2008 bevestigde de RvV ook deze weigeringsbeslissing en het beroep ingediend bij de RvSt werd op 6 mei 2008 eveneens verworpen.

Uw ouders, die verklaarden het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, dienden vervolgens op 28 mei 2008 een tweede asielaanvraag in. Ze volhardden in hun verklaringen betreffende hun afkomst uit en verblijf tot 2007 in Irak en de problemen die ze er zouden hebben gekend. Ter staving legde uw vader een aantal nieuwe documenten voor. Uw broer H. S. Y. (...), die evenmin het Belgisch grondgebied zou hebben verlaten, diende eveneens op 28 mei 2008 een eerste asielaanvraag in waarbij hij zich baseerde op de asielmotieven aangebracht door uw ouders. In hoofde van uw ouders besliste de Commissaris-generaal op 18 augustus 2008 opnieuw tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus temeer er geen elementen werden aangebracht die de eerdere bevindingen en voorheen vastgestelde ongeloofwaardigheid konden herstellen. Ook ten aanzien van uw broer Hovsep, die zich steunde op de asielmotieven van uw ouders, besliste de Commissaris-generaal op 18 augustus 2008 tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In hoofde van uw broer oordeelde de Commissaris-generaal daarenboven dat eveneens ten zeerste kan worden getwijfeld aan zijn beweerde Iraakse nationaliteit en afkomst uit Irak. Deze weigeringsbeslissingen werden op 21 januari 2009 door de RvV bevestigd in haar arrest. Het door uw ouders en broer ingediende beroep bij de RvSt werd op 10 maart 2009 verworpen.

U, die ondertussen meerderjarig bent geworden, diende op 10 september 2014 een eerste asielaanvraag in. Uw ouders en uw broer dienden diezelfde dag respectievelijk een derde en een tweede asielaanvraag in. U steunde zich bij uw asielaanvraag op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw ouders en broer bij hun voorgaande asielaanvragen. U haalde, net als uw ouders, voorts nog aan dat uw vader nu ook gezocht wordt in Noord-Irak. U verwees hierbij naar een document dat uw vader vanuit Irak zou hebben ontvangen. U zou dit document per ongeluk thuis hebben gezien maar u zou niet weten wie uw vader zoekt of waarom. Tot slot verwees u ook nog naar de actuele situatie en de vervolging van christenen door IS ('Islamitische Straat') thans in Irak.

Ter staving van uw asielaanvraag legde uw Iraakse identiteitskaart neer.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat er in uw hoofde niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen immers blijkt dat u zich bij uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw ouders, Y. S. M. (...) en G. S. G. (...), bij hun voorgaande asielaanvragen.

Echter, reeds in het kader van hun eerste asielaanvraag oordeelde de Commissaris-generaal dat hen geen beschermingsstatus kon worden toegekend. In kader van uw ouders eerste asielaanvraag kon immers al worden vastgesteld dat geen geloof kon worden gehecht aan de Iraakse nationaliteit en afkomst van uw moeder uit Avzeruk en evenmin aan de recente afkomst van uw vader uit Avzeruk (Noord-Irak). Bijgevolg kon evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die uw ouders in Avzeruk, Dohuk (Noord-Irak), zouden hebben gekend. De identiteitsdocumenten die uw ouders voorlegden waren voorts niet van die aard deze appreciatie alsnog te kunnen omvormen. In het licht van de bevindingen kon hen de vluchtelingenstatus niet worden toegekend. De Commissaris-generaal oordeelde voorts nog dat uw ouders evenmin in aanmerking kwamen voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot zijn motivering kwam, staan duidelijk weergegeven in de beslissingen genomen in hoofde van uw ouders in het kader van hun eerste asielaanvraag. Uw ouders dienden vervolgens beroep in tegen deze weigeringsbeslissingen doch in haar arresten van 14 november 2007, respectievelijk 19 maart 2008, bevestigde de RvV deze weigeringsbeslissingen waardoor deze kracht van gewijsde genieten en de erin aangehaalde motieven niet langer kunnen worden betwist. Het beroep dat uw ouders voorts nog indienden bij de RvSt op 17 januari 2008, werd respectievelijk op 6 mei 2008 verworpen.

Ook in het kader van de tweede asielaanvraag van uw ouders, d.d. 28 mei 2008, waarbij ze bleven volharden in hun eerdere verklaringen betreffende hun (recente) herkomst en de problemen die ze zouden hebben gekend en dienaangaande nieuwe stavingstukken voorlegden, oordeelde de Commissaris-generaal dat zij noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kon worden toegekend. Om redenen die duidelijk staan weergegeven in de beslissingen genomen in hoofde van uw ouders in kader van hun tweede asielaanvraag, kon immers worden geoordeeld dat de nieuw aangebrachte elementen geenszins een ander licht konden werpen op de bevindingen gemaakt bij hun eerste asielaanvraag, i.c. dat geen geloof kan worden gehecht aan de Iraakse nationaliteit en afkomst van uw moeder noch aan de recente herkomst van uw vader uit Irak, waardoor ook geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerdde problemen die zich ginds in 2007 zouden hebben voorgedaan. In haar arrest van 21 januari 2009 bevestigde de RvV opnieuw de weigeringsbeslissingen genomen door de Commissaris-generaal. Ook in kader van de tweede asielaanvraag van uw ouders genieten de weigeringsbeslissing kracht van gewijsde. Het beroep ingediend bij de RvSt werd op 10 maart 2009 eveneens terug verworpen.

Een kopie van de beslissingen genomen in hoofde van uw ouders in kader van hun eerste en hun tweede asielaanvragen werden toegevoegd aan uw administratief dossier.

In navolging van de bevindingen die werden gemaakt in het kader van uw ouders hun opeenvolgende asielaanvragen, kan ook in uw hoofde niet worden besloten tot toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende uw ouders hun beweerdde (recente) herkomst uit Irak en bijgevolg ook aangaande de problemen die zij in Avzeruk zouden hebben gekend, kan per definitie ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en vluchtmotieven.

Het ongeloofwaardig karakter van uw asielmotieven wordt voorts bijkomend onderstreept door volgende vaststellingen. Zo dient er immers ook ten aanzien van u te worden benadrukt dat er ten zeerste kan worden getwijfeld aan uw (beweerdde) Iraakse nationaliteit, minstens aan uw beweerdde afkomst uit Avzeruk, Dohuk (Noord-Irak). Vooreerst blijkt uw kennis over de plaats waar u uw ganse

leven zou hebben gewoond sterk ontoereikend te zijn. U gevraagd uw woonplaats, i.c. het dorp Avzeruk, te situeren binnen Irak, kan u enkel aangeven dat dit in het noorden van Irak gelegen is. U gevraagd in welke provincie uw woonplaats ligt, kwam u niet verder dan op te merken dat uw woonplaats in 'Koerdistan' gelegen is. In welk deel van Koerdistan het zich bevindt, kon u niet verduidelijken (zie gehoorverslag CGVS p. 11). U gevraagd tot welk district uw dorp behoort, antwoordde u verkeerdelijk dat dit Dohuk is (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Ook al bent u er al langere tijd weg, het is niet aannemelijk dat u niet meer zou weten dat uw dorp behoort tot het district Zakho gelegen in de provincie Dohuk. U voorts gevraagd welke dorpen zich rond uw dorp bevinden, kan u geen enkel dorp opnoemen. U haalde hierbij ter verklaring aan dat u dit allemaal niet meer weet en nooit ergens naartoe mocht (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Evenmin bleek u in staat Koerdische steden - andere dan Zakho - in de omgeving te benoemen (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Uit wat volgt zal duidelijk blijkt dat dit uw gebrekkige/ontbrekende kennis geenszins kan vergoelijken. Ook al was u nog zeer jong toen u uit het dorp zou vertrokken zijn, i.c. ruim 16 jaar, het is geenszins aannemelijk dat u geen van de omliggende dorpen bij naam zou kunnen noemen of op een meer gedetailleerde manier over de geografische ligging van het dorp zou kunnen vertellen indien u er inderdaad van uw geboorte tot uw vertrek - u was toen 17 jaar - zou hebben gewoond. U kwam toch minstens één keer per week buiten het dorp wanneer u met uw familie naar Zakho ging naar de kerk op zondag en u verklaarde zelf dat u soms met uw vader meeging naar de markt. Ook ging u, zij het hoogst uitzonderlijk, soms met uw broer naar Bagdad. U had bovendien vele familieleden in het dorp bij u wel op bezoek ging en jullie hadden een televisie thuis. Dat u aldus geen enkele kennis zou hebben en/of nooit iets zou hebben gehoord over de directe omgeving en de ligging van uw woonplaats, is hoegenaamd niet aannemelijk.

Dit eens te meer gelet op het feit dat u zelf verklaarde dat u vanaf uw 6 jaar thuisonderwijs kreeg en dit tot u uw middelbaar onderwijs beëindigde. U verklaarde hierbij zelfs uitdrukkelijk dat u les kreeg zoals anderen die naar school gingen en oa. ook aardrijkskunde kreeg (zie gehoorverslag CGVS p. 3, 5, 12 en 13). Opmerkelijk is tevens het feit dat u verklaarde dat uw ganse dorp bestond uit Armeense christenen. Nog volgens u waren er geen andere christelijke dorpen in de omgeving (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Echter, uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat het dorp waar u uw hele leven zou gewoond hebben, verdeeld is in twee delen. Het grootste deel zou bewoond zijn door Armeniërs terwijl het ander gedeelte, op 10 km afstand, bewoond wordt door Assyriërs. Dat u dit niet blijkt te weten is toch opmerkelijk. Ook al zou u het Assyrische gedeelte niet beschouwen als behorend tot uw dorp - beide delen liggen immers op 10 km van elkaar - dan zou toch minstens kunnen verwacht worden dat u zou weten dat er Assyriërs (ook christenen) in de nabije omgeving wonen.

Wat eens te meer mag verbazen is dat u niet in staat blijkt om 'Badini' (de Koerdische variant in uw verklaarde regio van herkomst) te spreken en het ook niet blijkt te verstaan. U verklaarde nochtans dat u die taal thuis leerde omdat de hele familie (van uw vader) dit sprak. U merkte nog op dat uw ouders, als er andere familieleden bij waren, Koerdisch spraken thuis (zie gehoorverslag CGVS p. 4 en 5). U echter tijdens het gehoor gevraagd om een stuk van het gehoor in het Badini te doen, repliceerde u aanvankelijk kortaf "neen". U gevraagd naar een reden voor uw weigering, merkte u op dat u dat niet goed kan en het ook niet wil omdat het te pijnlijk voor u is. Ervan uitgaand dat u, gezien u al een 7-tal jaar in België verblijft, inderdaad mogelijks nog maar weinig Badini kan praten, werd u uiteindelijk voorgesteld dat een tolk u een paar vragen in het Badini zou stellen en dat u die eventueel gewoon in het Nederlands kon beantwoorden. U ging hier dan ook mee akkoord. Uit de antwoorden die u gaf blijkt echter dat u meermaals aan de tolk moest aangeven dat u hem niet verstond en weigerde u verder te gaan met de Badini-tolk. U haalde hierbij tevens ook aan dat het te pijnlijk is voor u om die taal te horen (zie gehoorverslag CGVS p. 16). U dan nogmaals gewezen of het belang van dit gegeven, zeker gezien reeds in kader van uw ouders hun asielaanvragen werd geoordeeld dat hun (recente) afkomst uit Avzeruk niet geloofwaardig is én opgemerkt dat het hoegenaamd niet aannemelijk is dat u het Badini ook niet meer zou begrijpen, temeer u het toch sprak met uw familie in het dorp langs vaderskant, stelde u plots dat u hen niet zo vaak zag (zie gehoorverslag CGVS p. 15 en 16). Rekening houdende met hetgeen in uw hoofde tot nu toe reeds kon worden vastgesteld én gelet op de bevindingen die konden gemaakt worden ten aanzien van uw ouders hun asielaanvragen, doet uw quasi onbestaande kennis van het Badini de reeds ernstige twijfels omtrent uw afkomst uit Avzeruk nog verder toenemen. Dit eens te meer gezien uit de beschikbare informatie voorts ook duidelijk blijkt dat de Armeense christenen uit Avzeruk geen Armeens spreken, dan toch minstens het Badini machtig zijn. Ondanks uw verklaringen dat jullie voorheen wekelijks naar Zakho gingen op zondag naar de kerk, dit terwijl er toch in jullie dorp een kerk werd gebouwd, kon u niet aangeven, zelfs niet bij benadering, hoe ver het rijden was van uw dorp naar de kerk in Zakho. Hoe de kerk in Zakho heet en waar deze kerk voorts in Zakho gelegen is - hoe de omgeving eruit ziet - kon u ook niet aangeven (zie gehoorverslag CGVS p. 5 en 8). U beweerde dat in 2003 in uw dorp een kerk werd gebouwd. U gevraagd naar de naam van deze kerk

kon u die niet geven. Evenmin deed de naam van de kerk – 'Kach Vartan' - een belletje rinkelen wanneer deze werd genoemd. U meende dat dit de naam was van een familielid van uw vader die indertijd door de Koerden werd gedood (zie gehoorverslag CGVS p. 8 en 13). Ook bleek u niet te kunnen zeggen hoe de priester in jullie kerk in Avzeruk diende, heette (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Het geheel van bovenstaande zet de geloofwaardigheid betreffende uw afkomst uit Avzeruk duidelijk op de helling.

Dat u voorts niet in staat bent de Iraakse vlag en de Koerdische vlag te beschrijven, nog nooit blijkt te hebben gehoord van de 'Peshmerga's' en de 'Assayisch', geen enkele politieke partij uit de regio Koerdistan kan benoemen en de benamingen "PUK" en "KDP" nog nooit blijkt te hebben gehoord, nog nooit over Erbil en Suleimaniyah zou hebben gehoord én de term "Intifadah" u hoegenaamd niets blijkt te zeggen (zie gehoorverslag CGVS p. 13 en 14), doet bovendien zelfs ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen afkomstig te zijn uit Irak tout court. Zeker gezien uw beweringen dat u thuisonderwijs kreeg en dezelfde vakken kreeg zoals andere kinderen op school, oa. geschiedenis (zie gehoorverslag CGVS p. 13), is het hoegenaamd niet aannemelijk dat voornoemde termen u niets zouden zeggen.

U legde wel een Iraakse identiteitskaart voor doch dit document kan hoegenaamd geen ander licht werpen op voorgaande conclusie. Ook al zou er alsnog worden aangenomen dat u, via uw vader, de Iraakse nationaliteit heeft, het voorgelegde identiteitsdocument kan geenszins worden weerhouden als een overtuigend en tastbaar begin van bewijs betreffende uw Iraakse herkomst en verblijf in Irak. Documenten hebben vooreerst slechts enige bewijswaarde wanneer ze worden voorgelegd in het kader van een geloofwaardig relaas, wat evenwel in casu zeker niet het geval is. Bovendien is het opmerkelijk dat u niet meer of u dit document zelf ging afhalen en ook niet kan zeggen door welke instantie het werd uitgereikt (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Opmerkelijk is voorts de vaststelling dat op uw identiteitskaart staat vermeld dat het om een duplicaat gaat (zie vertaling in groene map), maar u hiervoor geen uitleg kan geven. U bleek zelfs verwonderd te zijn te vernemen dat dit op uw document stond vermeld (zie gehoorverslag CGVS p. 16). Dit mag toch verbazen temeer duplicaten van identiteitsdocumenten worden uitgereikt in geval het originele kwijt is geraakt (verlies, diefstal, ...). Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat uit objectieve informatie ook blijkt dat Iraakse documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben daar deze tegen betaling kunnen verkregen worden. U bevestigde overigens ook zelf uitdrukkelijk dat in Irak alles kan gekocht worden (zie gehoorverslag CGVS p. 2).

Rekening houdende met het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit het Noord-Irak in het algemeen en uit het dorp Avzeruk in het bijzonder, waardoor bijgevolg ook geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen waar u zou zijn aan blootgesteld in het dorp.

Aan deze problemen kan overigens sowieso geen geloof worden gehecht, en dit gezien u ook dienaangaande amper enige duidelijkheid kon verschaffen en uzelf op een essentieel punt van het relaas flagrant tegensprak. Zo verklaarde u op het CGVS dat uw broer S. (...) op een dag naar huis kwam en meedeelde dat hij met een vriend ergens naartoe moest. Hij zou toen vertrokken zijn en sindsdien zouden jullie geen nieuws meer hebben gehad van of over uw broer (zie gehoorverslag CGVS p. 18). Overeenkomstig uw verklaringen op de DVZ zou uw broer S. (...) zijn meegenomen door mannen in uniform die bij jullie thuis langskwamen (zie vragenlijst CGVS vraag 5). U gewezen op deze opvallende ongerijmdheid, was u eerst verbaasd en merkte u, nadat de PO u uw verklaringen op de DVZ had voorgelezen, op dat u het eigenlijk allemaal niet meer weet omdat de gebeurtenissen in Irak al van lang geleden dateren (zie gehoorverslag CGVS p. 19). Het mag duidelijk zijn dat dit geenszins de vastgestelde tegenstelling kan rechtvaardigen. Gelet op het feit dat de verdwijning van uw broer dé gebeurtenis is die ertoe leidde dat jullie uiteindelijk besloten weg te vluchten, is het geenszins onredelijk te verwachten dat u zich deze gebeurtenis nog duidelijk zou kunnen herinneren. Zeker gezien het de laatste keer was dat u uw broer heeft gezien, kan er worden verondersteld dat u zich nog zou herinneren of hij gewoon met een vriend vertrok zonder meer, dan wel met geweld door onbekenden in uniform uit jullie woning werd weggehaald indien deze feiten zich effectief hebben voorgedaan.

U haalde voorts nog aan dat uw vader actueel nog steeds wordt gezocht en verwijst hierbij naar een document dat u toevallig zou gezien hebben en waaruit zou blijken dat uw vader moet worden aangehouden. U kan evenwel niet zeggen door wie uw vader zou worden gezocht en ook over de reden waarom hij zou worden gezocht kan u geen enkele verduidelijking geven. Het enige wat u kan zeggen is dat uw vader via familie in Irak over dit nieuws werd ingelicht. Over wie van de familie het precies gaat en hoe dit familielid op zijn beurt op de hoogte werd gesteld van het feit dat uw vader gezocht wordt, is u volstrekt onduidelijk. Uw vader zou u hierover niets willen vertellen (zie gehoorverslag CGVS p. 19). Gezien dit gegeven één van de kernelementen is waarop u uw asielaanvraag baseert - uw beide ouders halen thans in het kader van hun derde asielaanvraag, d.d. 10

september 2014, dit aanhoudingsbevel op naam van uw vader aan als hét nieuwe element - is het geenszins onredelijk te verwachten dat u toch enige concrete informatie over dit document en deze nieuwe feiten zou kunnen weergeven. U bleek ook zelf geen enkel vermoeden te hebben waarom uw vader zou worden gezocht en waarom hij nu pas zou worden gezocht. Uw onwetendheid doet eveneens afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Hierbij kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat er in hoofde van uw vader werd geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweringen als zou hij thans in Irak worden gezocht waardoor bijgevolg ook geen bewijswaarde kan worden toegekend aan het voorgelegde aanhoudingsbevel op zijn naam. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevinding kon komen, staat duidelijk weergegeven in de beslissing die werd genomen in hoofde van uw vader in kader van zijn derde asielaanvraag. Een kopie van deze beslissing werd in bijlage toegevoegd aan uw administratief dossier.

Kan hier voorts nog worden aan toegevoegd dat de Commissaris-generaal in het kader van uw ouders hun huidige, derde asielaanvraag, heeft geoordeeld dat het voorgelegde aanhoudingsbevel niet van aard is de motivering van de eerdere, in kader van hun eerste en tweede asielaanvraag genomen beslissingen te weerleggen.

Uit wat voorafgaat blijkt duidelijk dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) Vreemdelingenwet.

Daar, zoals uit voorgaande blijkt, u uw beweerde afkomst uit Noord-Irak heeft aangetoond kan u zich dan ook niet beroepen op de actuele situatie van de christenen in de regio. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw afkomst maakt u het de Commissaris-generaal bijgevolg ook onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade en uw eventuele nood aan bescherming. Ook de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet, kan u aldus niet worden toegekend.

Ten aanzien van uw ouders Y. S. M. (...) en G. S. G. (...) en ten aanzien van uw broer H. S. Y. (...) werd in het kader van hun derde, respectievelijk tweede asielaanvraag, besloten tot een weigering van in overwegingname van hun asielaanvragen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.3. Verzoekster is in België aangekomen als minderjarige en was, zoals de bestreden beslissing het stelt, ingeschreven op de documenten van verzoeksters moeder. Het past dan ook de asielaanvraag van verzoekster te behandelen in samenlezing met deze van haar ouders en broer. De CGVS heeft dan ook terecht de beslissingen van de ouders toegevoegd aan het administratief dossier van verzoekster.

2.4. Anderzijds dient dan ook rekening te worden gehouden met het arrest van de Raad van 27 januari 2015, nr. 137 366, waarin als volgt wordt besloten:

“3.2. Uit de terechtzitting van 25 november 2014 en 6 januari 2015 kan blijken dat verzoekers een ernstige inspanning hebben gedaan hun herkomst aan te tonen. Zo hebben ze getracht een taalanalyse op te zetten die kan aantonen dat eerste verzoeker het Koerdisch uit Noord-Irak spreekt en de familie een tussentaal spreekt van Koerdisch en Armeens waarbij ter terechtzitting blijkt dat de Armeense tolk

uit Armenië (zitting 6 januari 2015) en Turkije (zitting 25 november 2014) eerste verzoeker slechts moeizaam begrijpen. Het komt dan ook weinig waarschijnlijk voor dat eerste verzoeker uit Armenië afkomstig is zoals wordt verondersteld, te meer nu hij beweerdelijk vlot Arabisch spreekt.

3.3. Voorts kunnen uit de ter terechtzitting neergelegde documenten blijken dat eerste verzoekers zus in Nederland intussen genaturaliseerd is. Uit deze stukken blijkt tevens dat verzoekers Iraakse identiteitskaart alhoewel op een andere datum is opgemaakt, manifest is uitgereikt door eenzelfde dienst en eenzelfde ambtenaar en hetzelfde familienummer draagt als van zijn zus. Echter eerste verzoeker legt nog steeds geen informatie neer over de verblijfsstatus en eventuele vluchtelingenstatus van deze zus vooraleer ze tot Nederlandse werd genaturaliseerd. Evenmin ligt deze informatie voor van het familielid uit Duitsland. Uit de uittreksels van het kadaster kan dan weer blijken dat eerste verzoeker een huis bezit in Noord- Irak dat gelegen is naast 2 familieleden. De bewijswaarde van het neergelegde schoolcertificaat van eerste verzoekers dochter dient nader onderzocht te worden nu niet met relatieve zekerheid kan blijken of dit een origineel is.

3.4. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan de Raad “de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”.

3.5. Er kan worden vastgesteld dat verzoekers voor het eerst ernstige documenten neerlegden. Echter gezien de afwijzingsmotieven van vorige asielaanvragen zijn deze thans nog onvoldoende om tot een andere conclusie te leiden zonder verder onderzoek en bijkomende informatie. Zo dienden verzoekers minstens recente verblijfsdocumenten voor hun komst naar België neer te leggen of minstens toe te lichten waarom dit in hun geval niet mogelijk is. De Raad kan zich in zoverre aansluiten met de verwerende partij dat verzoekers nog steeds onvoldoende elementen hebben aangebracht terwijl niet kan worden ingezien of toegelicht waarom dit niet is gebeurd.

3.6. Ten slotte ontbreekt recente informatie in het administratief dossier over de gevolgen van de opkomst van ISIS in Irak.

3.7. De Raad is van oordeel dat gezien de bijkomende informatie ter terechtzitting en de verklaringen ter terechtzitting essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moeten worden vernietigd.”

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 oktober 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK